

[Bente Juncker]

man skal slippe helheden. Jeg mener, at det er uheldigt i hvert tilfælde inden for lægestudiet. Der kan også være andre studier, hvor det kan være afgørende med en helhed.

Hvad angår den normerede studietid er det rigtigt, at den bør overholdes, men så skal ministeren ikke sætte den kunstigt ned fra 5½ år til 5 år, fordi vi nu har fået en forhøjet SU. Jeg synes, ministeren skal se grundigt på, hvordan studierne er indrettet – så vi ikke får alle fra de forskellige områder løbende – jeg havde en fra psykologstudiet før jul. Hvad er det for noget? Er det nogle hovsa-beslutninger, der laves, fordi man nu skal spare, eller er der noget reelt i det? Det synes jeg vi skal have svar på i Uddannelsesudvalget.

Det er også en selvfølge med den SU, der er vedtaget her i Folketinget, og med de skete ændringer, at de kvalificerede studerende nu må ind på en uddannelse hurtigt og gennemføre studiet på nogenlunde normal tid. Det er klart.

Når det drejer sig om de korte studier, som ministeren nævner, er jeg meget bekymret. Det er et af de punkter, hvor jeg har mest ris til ministeren. Ministeren siger: Hvis dette skal kunne lade sig gøre, må uddannelsespolitikken gøres billigere, f.eks. ved at give større vægt til kortere uddannelser. Nu kommer økonomien ind i det. Hvad er det, ministeren vil? Vil han nu afskaffe en hel masse af de dyre, lange uddannelser, og så skal vi have en masse korte uddannelser for at gøre det billigere?

Ministerens siger også, at de økonomiske rammer er faldende. Det mener ministeren, men det mener jeg ikke. Jeg mener, vi skal se på, om det ikke er hovedløst at sidde som hovedbogholder for dette land og vedtage, at der skal spares på de studier, der vedrører de mennesker, der skal køre landet videre. Kan det betale sig? Det er jeg ikke så sikker på. Jeg vil sige til ministeren, at jeg stort set er tilfreds med redegørelsen, men det punkt er jeg ikke tilfreds med, og jeg synes, det er det afgørende punkt i redegørelsen. Vil ministeren virkelig afkorte nogle af de store uddannelser, der fører til forskning og meget andet, til fordel for nogle kortere 3-årige uddannelser? De korte 3-årige uddannelser skal foregå uden for universitetsmiljøet, de skal foregå helt, helt andre steder end på universitetet, og jeg kan godt sige, at hvis det er meningen, vil vi overveje at stille en forespørgsel om dette emne, økonomien, som

vi er meget skeptiske over for. Skal den blive ved med at falde? Jeg har set, at prognoserne går til 1992. Hvad sker der efter 1992? Det vil vi også gerne vide.

Har jeg ikke mere tid?

Formanden:

Nej.

Bente Juncker (CD):

Må jeg slutte med, at vi vil se meget grundigt på de kortere uddannelser, fordi vi mener, det er at gøre landet en bjørnetjeneste.

Lysholm Christensen (KRF):

Kristeligt Folkeparti finder, at redegørelsen indeholder mange spændende momenter og danner et godt grundlag for en videre debat, og vi takker ministeren for denne redegørelse.

Der bliver foreslået nogle konkrete initiativer i redegørelsen. Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig de fleste af disse, dog ønsker vi yderligere initiativer med henblik på at forbedre informationen om uddannelsernes krav. Det er vort indtryk, at mange studerende ved for lidt om uddannelserne, når de skal vælge.

Endvidere tager Kristeligt Folkeparti forbehold over for ideen om at flytte pladser fra de lange uddannelser til korte uddannelser. Vi mener ikke, at Danmark har råd til færre højtuddannede unge. Vi må hellere få for mange højtuddannede end for få, selv om man naturligvis i planlægningen skal søge at undgå uddannelse til arbejdsløshed. Kristeligt Folkeparti mener ikke, at det er klogt at spare på uddannelser i Danmark, men det er klart, at vi naturligvis skal udnytte ressourcerne mest rationelt.

Et af nøgleordene i redegørelsen er kvalitet. Vi er enige med ministeren, når han i sp. 3766 siger, at der må stilles mere præcise og ofte større krav til kvaliteten af den undervisning, der gives i de videregående uddannelser. Dette skal ikke forstås som en kritik af det arbejde, der udføres ved de højere læreanstalter, men ud fra en erkendelse af de vilkår, som det moderne samfund byder.

I forbindelse med diskussionen om kvalitet i de højere uddannelser indeholder redegørelsen imidlertid en række synspunkter, som jeg gerne vil knytte kommentarer til. I spalte 3763 anfører ministeren, at forskningstilknytningen i de